

Leszek Aleksandrak
Poseł na Sejm
Rzeczypospolitej Polskiej

Kalisz, dnia 04.12.2007

Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

INTERPELACJA

w sprawie polityki kadrowej i stanu zabezpieczenia kadrowego resortu finansów publicznych

W okresie lat 2005 - 2007 w organach podległych Ministrowi Finansów przeprowadzono bardzo szeroko zakrojoną akcję wymiany kadr kierowniczych, w szczególności w Izbach i Urzędach Skarbowych, np.: w województwach wielkopolskim, małopolskim, lubelskim, itd.

W efekcie na szesnaście Izb Skarbowych w czternastu brak jest Dyrektorów w myśl ustawy z dn. 21.06.1996 roku o Urzędach i Izbach Skarbowych rozumianych jako organy podatkowe, oraz w ponad połowie istniejących Urzędów Skarbowych brak jest pełnoprawnych Naczelników (około 230-250 jednostek). Funkcjonują jedynie osoby pełniące obowiązki tych organów.

Motywy decyzji o odwołaniu dotychczasowych kadr były wątpliwe w sensie prawnym i moralnym, czego dowodzą liczne wyroki sądowe zapadające w sprawach o przywrócenie do pracy na zajmowane stanowiska i przyznawanie wynagrodzeń z przed odwołania.

Decyzje Ministra odwołujące osoby dotychczas pełniące funkcje Dyrektorów i Naczelników nie zawierały żadnej motywacji, zaś argumenty wynikające z konstruowanych wniosków o odwołanie ocenić można jako realizację zasady „dajcie człowieka, a paragraf się sam znajdzie”.

Towarzyszący „akcji” klimat społeczny, sposób przeprowadzenia tej akcji oraz jej rozmiary wskazują na prawdopodobieństwo naruszenia przez uprzednie kierownictwo resortu fundamentalnej zasady działania służby cywilnej Państwa, tj. jej apodyktyczności. Trudno bowiem uznać, iż wyłonienie w trybie konkursów lub mianowani w myśl ustawy o pracownikach urzędów państwowych wieloletni funkcjonariusze aparatu skarbowego, dysponujący wysokimi kwalifikacjami najczęściej ekonomiści i prawnicy; legitymujący się dodatkowo ukończeniem kierunkowych studiów podyplomowych i doktoranckich, a nawet kierunkowym przeszkoleniem w zakresie podatków w Unii Europejskiej; w przyszłości uzyskujący pozytywne oceny służbowe i liczne nagrody oraz wyróżnienia; doceniani przez środowiska zarówno lokalne jak i branżowe; uzyskujący certyfikaty jakości działania w ocenach gremiów niezależnych (Business Center Club, Gazeta Prawna, jednostki certyfikujące ISO) - nagle utracili swe kwalifikacje i uzdolnienia. Podnoszone z reguły w toku rozmów oraz postępowań sądowych motywy zmian kadrowych wskazywały enigmatycznie na potrzeby reformowanego aparatu skarbowego, nową jakość zadań oraz brak zaufania. Nigdy nie przedstawiono jakichkolwiek zarzutów nieprawidłowego działania.

Oczywistym jest, że w myśl ustawy z dn. 21.06.1996r. o Urzędach i Izbach Skarbowych - Minister Finansów ma prawo do dokonywania zmian na tych stanowiskach. Jednakże i w tym przypadku obowiązuje go zasada racjonalnego stosowania prawa, a na dodatek ze względu na szczególne znaczenie i rolę tych ludzi w realizacji zadań Państwa, obowiązuje go zasada obiektywnej oceny tych kadr i dążenie do ich optymalnego wykorzystania dla dobra publicznego.

W interpolowanym stanie, zasady te nie obowiązywały, a przepis art. 10 ustawy o pracownikach urzędów państwowych był nagminnie łamany.

Dziś kilkuset osobowa grupa wysoko wykwalifikowanych specjalistów nie jest racjonalnie wykorzystywana w ramach resortu finansów, a więc może pozostać do dyspozycji czynników zewnętrznych.

Opisywany stan zmusza do zadania następujących pytań:

1. Czy Minister Finansów dostrzega w opisywanym wyżej stanie zagrożenie dla interesów resortu, jeżeli tak to w jaki sposób zamierza przeciwdziałać temu zjawisku?
2. Czy podziela opinię, iż tendencyjnym i wątpliwie merytorycznym działaniem ówczesnego kierownictwa resortu finansów naruszono obowiązek działania organów państwa w sposób budzący zaufanie obywateli i wyrządzono krzywdę osobom odwołanym pełniącym dotychczas funkcje kierownicze? Jeżeli tak, to w jaki sposób

Minister Finansów zamierza zadość uczynić tym ludziom i przywrócić ich na pełnione wcześniej stanowiska? W szczególności zachodzi pytanie, czy osoby przywołane do pełnienia obowiązków organów podatkowych mieli legitymację prawną i moralną do wnioskowania o odwołanie osób będących organami w majestacie prawa? 3. Czy długoterminowe (powyżej czasokresów przewidzianych w odpowiednich przepisach) pełnienie obowiązków organów podatkowych przez osoby przywołane do ich pełnienia, jest działaniem legalnym? Co z legalizmem decyzji podatkowych przez nie sygnowanych? Jeżeli zjawisko to jest contra legem, to w jakim trybie i czasie zostaną podjęte czynności sanujące?

Jak wynika z powyższego kilkaset osób zostało odwołanych z dotychczas pełnionych funkcji tylko dlatego, że zbyt długo pracowali. Nikt z resortu nie patrzył na kwalifikacje, doświadczenie, dobre wypełnianie swoich zadań i obsługę obywateli. Zmian dokonywano tylko dla samych zmian, niejednokrotnie obsadzając na stanowiska Dyrektorów Izb, Urzędów Kontroli Skarbowej i Naczelników Urzędów Skarbowych ludzie absolutnie nie wykwalifikowanych, bez odpowiedniego stażu pracy i niekompetentnych.

A handwritten signature in black ink, consisting of several loops and a long vertical stroke at the end, positioned in the lower right quadrant of the page.